

Underbilag 3.

Dansk Arbejdsgiverforening.

København, den 11. April 1927.

Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

Under Henvisning til Ministeriets ærede Skrivelse af 21. f. M., Journ. Nr. 19-8/26, vedrørende Besvarelsen af forskellige Spørgsmaal, som er stillet af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraften, skal vi tillade os at udtale følgende:

Arbejdsgiverforeningen som saadan har intet med Prisaftaler at gøre. Vi medvirker ikke ved saadanne Aftalers Oprettelse, vi foretager os intet for at sikre deres Overholdelse, og vi blander os af Princip ikke i, om de Arbejdsgiverforeningen tilsluttede Foreninger ønsker at have Prisaftaler, medmindre saadanne Aftaler træder hindrende i Vejen for det kollegiale Samarbejde mellem Arbejdsgiverne i Forholdet til Arbejdernes Organisationer.

Arbejdsgiverforeningen tog paa sin Generalforsamling den 6. Oktober 1914 principiel Stilling til det paa daværende Tidspunkt stærkt omdebatterede Prisreguleringsspørgsmaal. Vi vedlægger som Bilag en Udskrift af den ved denne Lejlighed vedtagne Betænkning, af hvilken det fremgaar, at Arbejdsgiverforeningen vel ikke mener at kunne forbyde sine Medlemmer at træffe de Prisaftaler, som man anser for ønskelige, men at Arbejdsgiverforeningen paa den anden Side er parat til at forhindre Misbrug ved at beskytte de Virksomheder, som ikke ønsker at være med i saadanne Aftaler. At denne Vedtagelse har kunnet staa urokket i saa lang Tid under Forhold, der i erhvervsmæssig Henseende har været højt forskellige og bevægede, forekommer os at være Bevis for, at der i Virkeligheden ikke i Henseende til Prisregulering er foretaget noget, som kan give Anledning til berettigede Klager, hverken fra Produktionens eller Forbrugernes Side.

At dette er Tilfældet, fremgaar ogsaa af de Erfaringer, Erhvervsorganisationerne høstede i Aarene 1921—22. Som bekendt oprettede Erhvervsorganisationerne i Slutningen af 1921 den saakaldte Priskontrollkomité med det Formaal at modtage og undersøge Klager over, at Publikum med Hensyn til Priser for almindelige Forbrugsartikler blev udbyttest, hvad enten dette maatte antages at finde Sted gennem effektive Prisoverenskomster mellem Erhvervene eller gennem stiltiende Aftaler. Man skabte herved en Adgang for det købende Publikum til at fremføre og faa behandlet Klager over eventuelle Misbrug fra de erhvervsdrivendes Side. Imidlertid viste det sig, som det fremgaar af Slutningen af Beretningen om Priskontrollkomiteens Virksomhed, at de fra Publikum indkommende Klager fra Sommeren 1922 var i Aftagende, saaledes at der i Aarets sidste Maaneder næsten ingen indløb, hvorfor man besluttede at indstille Komiteens Virksomhed med Udgangen af Aaret 1922.

Arbejdsgiverforeningen maa da være af den Formening, at Klagerne over Virkningerne af Prisaftaler er meget stærkt overdrevne.

I Besvarelse af de af Udvalget stillede Spørgsmaal skal man i øvrigt udtale følgende:

ad 1.

Arbejdsgiverforeningen har som foran bemærket intet med Oprettelse af Prisaftaler at gøre, og vi har derfor heller ingen Oversigt over deres Udbredelse eller de enkelte Aftalers Indhold. Det er imidlertid vort bestemte Indtryk, at der ikke